

ВІЙНА.

(Звідомлення осередніх держав).

На західній фронті у Фляндрії почався наново барабанний огонь з наступом Англіїдів коло Ньюпорту, який відперли Німці дня 8. серпня. Те саме було коло Іперн. Англіїські перші позиції розбито німецькими гарматами, цілу околицю знищено так, що з цвітучої країни лишилися тільки ями, заповнені болотом та багнами.

На східній фронті Росіяне зайняли становище на своїй границі зводж Прута та на схід від Чернівців і ставлять сильний опір. В Молдавії вони наступають в долині Кассину та на північ Фокшані. На південь від Фокшані армія Макензена зайняла їх позиції, взявши 50 офіцерів і 3.300 салдатів у полон і 17 гармат. Цей наступ має велике значення для цілої компанії в Молдавії.

Зі Штокгольму доносять, що на розказ Корнілова заряджено евакуацію дороги Каменець Подільський-Проксурів і перенесено великі лазарети в Проксурово до Кішенева. Вся людність Хотина мусіла опустити околиці твердині. Наслідком уступлення Росіяне в Буковині почала евакуація Молдавії.

На інших фронтах не було важких боїв.

3 таборового життя.

— Т-во „Українське Мистецтво“. 29. липня маємо відбутися чергові загальні збори т-ва, але тому що багато членів його виїхало на роботу, а залишилися тільки активні члени, то ухвалено справи загально-товариські відкласти до наступних зборів. Запомогову ж касу т-во ухвалило припинити на необмежений час.

— Т-во „Січ“. Вправи гімнастичні, які мали відбутися 4. серпня на таборній площі, не відбулись завдяки тому, що велика скількість т. т. січовиків занята була на роботі поза табором.

2. серпня відбуло засідання Огаманної Старшини. По прийняттю й виключенню декількох членів Огаманна Старшина радла над статутом. Слідуюче зібрання в цій же сирани відбулось 7. серпня, продовження якого перенесено на 8. серпня на 3. годину по обіді, але ж через те, що більшість членів Огаманної Старшини були заняті, засідання не відбулось.

— Музично-Драмат. т-во ім. М. Лисенка. 5. серпня відбули чергові загальні збори т-ва, предметом нарад на яких було: звіт старого заряду, вибір нового заряду й вільні внесення.

Збори відкрив голова т-ва Д. В-шин при участі 45 членів. По відчитанню протоколів двох надзвичайних зборів і одного звичайного, давали звіти з двохмісячної діяльності голова т-ва і учасників гуртків.

За два місяці діяльності т-во уладило в таборі 7 вистав і два концерти, а на робітничих командах—3 концерти.

Після звітів були вибрані деякі нові члени до виділу т-ва.

На вільних внесеннях були погоджені дрібні справи т-ва, після чого збори були закриті.

В-ин.

— Театр. В неділю, 5. серпня с. р., Драмат.-музичне т-во ім. М. Лисенка

виставило жарт на 3 дії А. Володського „Панна Штукарка“. Виведена в цій пєсі молоденька панночка, яка щиро віддаєть ся праці для бідного народу тим часом, як окруженне, в якому вона опинилася, на словах вібито їй громадяне й ширі Українці, а в дійсності „публіка“, як каже панна Штукарка. Лакаючи свого діда Лободу мітінгами та революційними промовами, вона нахляє його до поступу, так що він врешті признає потребу помочи селянам, хоч і не зовсім, бо дуже вже боїть ся мітінгів. А знайомих пана Лободи—Шелягів, яких хвалив Лобода, як щирих громадян, ловить Штукарка на самих гадких учинках в той спосіб, що наймаєть ся до них служницею.

Пєса вибрана досить влучно, особливо на теперішні часи. Товариші виставою були задоволені й вітали т. т. артистів гучними оплесками.

Виконання пєси т. т. артистами було загалом мляве. Таку пєсу слід відігравати швидко, жваво, бо инакше вона губить свою цїкавість. Помітно було але приготовленне ролів, що торкаєть ся рухів, міміки й цілої поведінки артистів. Особливо це можна сказати про т. Кучеренку, якому роля панночки в 1. дії не вдала ся. Так і видно, що йому не було показано, як слід держати себе під час розмов з дідом. Так, наприклад, сілється, на який вона збираєть ся вискочити, щоб держати пробу промовою, бере так обережно, неначе це була якась ніжна, хрупка й дуже коштовна посудина. Шкодило вражінню також те, що т. Кучеренко страшенно скоро говорив, проковтуючи закінчення слів і фраз. Натомість в II. і III. дії роль панночки, перебраної за служницю, т. Кучеренкові вдала ся далеко краще.

Що до ролі артистів, то ролі виконані добре, хіба що заслабіли т. т. Д. Волошин (гість) і Добровольський (Устя).

О.

— Т-во „Український Клуб“. У поведілок, 6. серпня 1917. р., відбули ся загальні збори членів т-ва „Український Клуб“ з таким денним порядком: 1) читання протоколу, 2) звіти управи й ревізійної комісії, 3) звідомлення рахункове за липень, 4) розділ зиску і 5) вільні внесення.

По прийняттю протоколу з попередніх загальних зборів і вислухання звітів і рахункового звідомлення збори застановили ся довший час над розділом зиску, якого було, разом з нерозділеними коло 70 мар. за червень,—311 мар. 92 фен. Цю суму розділено так:

	м. ф.
В запасний капітал . . .	61 92
На волянські школи . . .	120 —
На Національний Фонд . . .	30 —
На т-во „Воля“	10 —
На хорих на груди в лазареті	15 —
На запомогу членам управи	75 —
Разом	311 м. 92 ф

Прийнято постанову на будуче з чистого зиску відраховувати: 20% в запасний капітал і 5% на т-во „Воля“. По скінченню виборів порушено ще деякі справи, а саме: перегляд списку членів т-ва в цілях виключення неорганізованих, прийняття учнів до книговодства й ин. За півнім часом збори зачинено.

О.

— Т-во стар. бар. ім. І. Мазени. В середу, 8. серпня с. р., т-во відбуло загальні місячні збори зі слідуючим денним порядком: 1) відчит протоколу, 2) звіти скарбника й бльокових, 3) біжучі справи і 4) вільні внесення.

Збори відкрив голова т-ва т. П-ан в присутності 25 членів. Зборамп ухвалено відчит протоколу

за браком часу зачитати до слідуючих зборів. Скарбником т. Зр-им подано звідомлення про стан каси за липень місяця. Потім бльокові старші подали звіти з місячної діяльності бльокових гуртків, з яких т-во довідало ся, що по бльоках все гаразд і в деяких бльоках провадились (старшими бар.) читання.

При біжучих справах т-во прийняло портрет свого патрона, славного Гетьмана Івана Мазепи, від члена Д. Л-вича, котрий своїми руками гарно намалював його. Голова від ім. т-ва склав щирю подяку т-ові Л-чові за його жертву, за пошану свого т-ва й почуття до наших славних героїв.

Потім т-во ухвалило на портрет зробити раму, зашклити й поставити його в канцелярії т-ва.

На вільних внесеннях обговорювали ся адміністративні справи, а також організаційне життя т-ва. По вясненню всіх справ збори закрились.

П-ос.

ЖЕРТВИ.

На будову пам'ятника помер. тов.

Ком. № 3850. Скачев—2 м. 65 ф., Скляр—2 м., Прокопенко—2 м., Зінькович—1 м., Куниця—1 м., Кучовський—1 м., Кривич—1 м., Шам—1 м., Шуца—1 м., Капустенко—50 ф., Кирич—50 ф., Салтов—50 ф., Саратів—50 ф., № 736—50 ф., Сніцкерюк—50 ф., Кичунський—50 ф., Цибуля—50 ф., Зятушенко—50 ф., Криваш—50 ф., Вермусенко—50 ф., Білий—50 ф., Ляшко—50 ф., Олізар—50 ф., Кургак—50 ф., Степаненко—55 ф., Пестич—30 ф., Половий—30 ф., Тищенко—25 ф., Ковальченко—25 ф., Кузьменко—20 ф., Кінта—20 ф., Корчунський—20 ф., Кравець—20 ф., Керименко—20 ф., Білий—20 ф., Стороус—20 ф., Мараховський—10 ф., Руденко—50 ф., Півлаєнко—50 ф., Калужний—50 ф., Шиска—50 ф., Чистюк—20 ф.

Разом . . . 25 м. 50 ф.

Ком. № 3127. 7 м. 50 ф.

Ком. Веєске № 1934. Мусієнко—50 ф., Полішук—50 ф., Дітків—50 ф., Жаловський—1 м., Бородин—50 ф., Лукинів—50 ф., Кучеренко—50 ф., Школяренко—1 м., Семенюк—20 ф., Марченко—60 ф., Трубаць—50 ф., Вондаренко—50 ф.

Разом . . . 6 м. 80 ф.

Омеляненко Іван. 1 м.

Ком. Frischborn. І. Кавун—1 м., М. Чигрин—1 м., М. Сидоренко—1 м., А. Корінь—1 м., К. Павлів—1 м., Г. Данько—1 м., І. Самборук—1 м., Ф. Полішук—1 м. Разом . 8 м.

Ком. Schellenhausen. П. Шалейко—25 ф., Я. Шаповалів—25 ф., П. Кондратюк—25 ф., Ф. Мелник—25 ф. Разом . . . 1 м.

Ком. № 10920. Борак—50 ф., Зеленський—50 ф. Разом . 1 м.

Семен Конько. 50 ф.

Ком. Kloster Thron № 10333. Г. Тарасенко—50 ф., П. Матюненко—30 ф., П. Панченко—35 ф., С. Додонів—35 ф., А. Човенко—30 ф., М. Пасіченко—30 ф., П. Личевський—30 ф., Ч. Господарчук—60 ф. Разом . . . 3 м.

Ком. № 783. Л. Карпенко—1 м., Д. Дяченко—1 м., А. Шевачч—50 ф., Г. Малєв—15 ф., З. Куций—50 ф., В. Школьний—50 ф., А. Дровдів—50 ф., С. Макаренко—20 ф., Д. Збрун—10 ф., Ф. Орликовський—10 ф., А. Загріїв—20 ф., С. Клименко—10 ф., О. Харковчук—20 ф., М. Фитсенко—05 ф., Разом . . 5 м.

Ком. Hetttenhausen. Горбань—50 ф., Мороз—50 ф., Ф. Кузьменко—50 ф. Разом . 1 м. 50 ф.

І. Горбань—50 ф., А. Грицюк—50 ф. Разом . . . 1 м.

Ком. Eppelrod. Д. Пивовар—50 ф., Г. Букша—50 ф., Т. Мартинюк—50 ф., П. Вівчарь—50 ф., А. Дереванка—50 ф., С. Ярошенко—50 ф., І. Крюковський—60 ф., С. Мильченко—70 ф., А. Дядюра—50 ф., Ф. Курсин—1 м. 50 ф., І. Кравченко—20 ф., П. Романенко—50 ф., П. Овнчук—50 ф., П. Лисенко—50 ф. Разом . . . 8 м.

Ком. Almus, № 11743. В. Семенчук—50 ф., М. Равський—50 ф., К. Снявський—50 ф., С. Повух—50 ф., Л. Лавренко—2 м., Я. Прокопенко—50 ф., М. Ведларський—50 ф. Разом . . . 5 м.

Ком. Siegen, № 2610. 6 м.

Переписка Редакції.

Ком. Allendorf. Ваші гроші 1 м. 80 ф. одержано й розділено на призначені Вами фонди.

Товариші!

Про всі жертви, котрі Ви до нас надсилає, ми Вас повідомляємо через нашу часопис. Особливо не повідомляємо нікого, так що за своїми жертвами слідить у нашій часописі.

До т-ва „Правда“ імені Т. Шевченка, кот. Grube Juno.

Т-во „Воля“ повідомляє, що прислани Вами жертви на бібліотеку т-ва „Воля“, 4 м. 80 ф., одержані, а що т-во складає щирю подяку. Бажаючи Ваше бути членами т-ва „Воля“ прийнято до відома й адреси Ваші передади Губернським Гурткам.

У вівторок, 14. серпня,
відкриваєть ся друга сесія засідань
НАРОДНОЇ РАДИ Української Громади у вецлярському таборі.

ТЕАТР.

НАРОДНИЙ ДІМ у таборі ВЕЦЛЯР.

СЬОГОДНЯ, 12. СЕРПНЯ 1917. р.

Музично-Драматичним Товариством ім. М. Лисенка

буде виставлено:

„Борці за мрію“

(КАЙН І АВЕЛЬ)

Драм. ескізів сільськ. життя на 4 дії І. Тогобочного.

Початок рівно в 7. год. вечера.

Ціни на вступ: 1-й ряд 80 ф., 2-й 65 ф., 3-й 50 і решта 40, 30, 20, 15 і 10 фен.

Перед початком і в часі антрактів грає духова оркестра під орудою т. Антонченка.

Це Ви знаєте й самі...
Уявіть же, добрі люди,
Стан життя тих дітей...
Лихо там паує всюди,
І гнітять нужда людей...
Що немає у них хати,
Що їм хліба не хвата,—
Про це годі вже й казати:
В нас зовсім не та мета.
Окрім хліба ті діти—
Треба знати, товариші—
Потребують ще й освіти,—
Себо хліба для душі.
Там уже відкриті й школи,
Є якісь учителі,
Та цього ще недоволі
Для просвіти взагалі...
Щож подіють бідні діти
Без poradника-отця?
Їм нема за що купити
Навіть того олівця.
А папір, перо, чернило?
Вже не кажем про книжки...
Обміркуйте ж це діло,
Дорогі земляки!
Наші братя на Волині
В неспокійний отсей час,
При лихій, тяжкій годині
Чають помочи від нас.
Оправдаймо ж уповання
Не чужих для нас людей!
Прикладім усі старання,
Щоб дати поміч для дітей.
Браття! в кого благородні
Тліють в серці почуття,
Дорогі кому народні

Справи спільного життя,
Хто для рідного народу
Хоче благо сотворить—
Отже є тепер нагода
Свою щирість проявить.
Памятайте, браття милі,
Що весь світ глядить на нас,
Хай же кожен в цьому ділі
Прийме участь в добрий час
І до спільної скарбниці—
На книжки, на те, на се—
Феник—лепту удовиці—
Нехай кожен принесе.
Нам з того не багатіти,
Що той феничок для нас?
А волинським вбогим дітям
Знадобить ся він як раз.
Ви не думайте, що буде
Ваша жертва незначна:
Будьте певні, добрі люди—
Принесе користь вона!
Хай там жертва й невелика,
Та не в сумі тут вага:
Добра воля чоловіка
Й щирість, браття, дорога!

Своє слово я ринчаю...
О, невже ж таки його
На буй-вітер випускаю?!
Ні, не може буг цього!..
Марним покликком в пустині
Не замруть мої слова:
Ще на нашій Україні
Щирість братня жива!

8 серпня 1917. р.

Г. Л.

Край і військо стають при Центральній Українській Раді.

Українці в головній штабі. „Русская Воля“ з 8. липня н. ст. доносить: Українці—офіцери, урядники й салдати головного штабу на загальних зборах постановили: привітати універсал Української Центральної Ради, признавши його справжнім висловом домагань української революційної демократії. Українську Центральну Раду—говорити ся в резолюції—ми признаємо за своє тимчасове правительство автономної України й заявляємо, що всіма силами будемо бороти ся і боронити волі українського народу.

Українці егерського, семенівського й ізмайлівського гвардійських полків. „Русская Воля“ з 6. липня н. ст. доносить, що Українці запасних батальонів гвардії егерського, семенівського й ізмайлівського полків, зібрані п'ятого липня нового стилю в манжі егерського полку, постановили: всіма силами підтримувати волю українського народу, висловлену в універсалі, виданім Українською Центральною Радою.

Зорганізовані салдати й офіцери виницького гарнізону (на Поділлі), зібрані на вічу в городській театрї, в числі звиш 2000 душ, ухвалили такі постанови: Признаємо Український Військовий Генеральний Комітет найвищою нашою законною властю і завжди та всюди будемо виконувати його розпорядки. Признаємо Українську Центральну Раду найвищою установою на Україні та правомочною вести всі справи України. Всі постанови Українського З'їзду у Києві дня 5, 6, 7. й 8. мая с. р. повинні бути виповнені тимчасовим урядом негайно та всі ці постанови ми обов'язуємо ся піддержати активно. Всякі виступи против українського розвитку, з

якої б не було сторони, будемо уважати за провокацію людей чи груп—прибічників старого режиму, й будемо усіма способами в корні їх адушувати. Голова Струмінський. Товариш голови зборів В. Дудич („Р. Г.“ 30/VI).

Збори Українців-салдатів і кедичного персоналу 137. колезового запасного шпиталю з дня 12. червня 1917. року ухвалили послати щире привітання Українській Центральній Раді і яко справжньому представникові всього українського народу й висловити свою певність, що Центральна Рада за допомогою свідомого селянства та робітництва й, опираючи ся на національним війську, не піде на компроміс, а вірним шляхом рішучої боротьби за наші права негайно приведе Україну до Українських Установчих Зборів і утворення національно-територіальної автономії України, з якою будучим російським Установчим Зборам прийдесть ся рахувати ся, яко з доконаним фактом. („Р. Г.“ 30/VI).

Збори харківської Губернської Ради з 11. червня вітають поповнену представниками війська й селянства Центральну Раду, цілком поділяють її напрямки діяльності та признають її своїм тимчасовим урядом. Голова Ради Рубас. („Р. Г.“ 6/VII).

Кремінчузьке земське зібрання (на Полтавщині). Як доносить „Р'ьч“ з 14. липня н. ст. під датою 12. липня з Кремінчуга, надзвичайне земське зібрання, признавши універсал і Центральну Раду органом правительственої власті, асигнувало до розпорядимости Ради 15.000 рублів.

Золотопільське повітове земство (на Полтавщині) прийняло подібну

постанову, як і кремінчузьке, й так само асигнувало до розпорядимости Ради 15.000 руб. (Г. П.).

Лубенські повітові земські збори, маючи на увазі, що тимчасовий уряд відхилив домагання Української Центральної Ради в справі автономії України, нарушивши право українського народу на національне самоозначення, протестує проти такої постанови тимчасового уряду й заявляє, що признає Центральну Раду за найвищу українську громадську установу, за єдину виразницю волі й потреб цілого українського народу та вважає своїм обов'язком підтримувати Центральну Українську Раду в усіх її заходах. Голова зборів Климів. („Р. Г.“ 30/VI).

Полтавська Повітова Шкільна Рада на своїх зборах 4. червня одностайно ухвалила вітати Українську Центральну Раду, яко єдиний правомочний орган українського народу й підтримати всі заходи Ради до здобуття прав українському народові. Голова зборів Я. Стенька. („Р. Г.“ 30/VI).

Другий український селянський з'їзд на Чернігівщині щиро вітає Українську Центральну Раду, яко єдину виразницю волі українського народу й разом з тим прилучає свій голос що до домагань, висловлених Українською Центральною Радою перед тимчасовим урядом. Президія з'їзду. („Р. Г.“ 6/VII).

Остерський повітовий український з'їзд на Чернігівщині, як доносить „Р'ьч“ з 12. липня н. ст., ухвалив отсі резолюції: 1. Автономія України у федеративно-республіканській Росії. 2. Признає Центральну Раду тимчасовим правительством у межах України та прилучення до універсалу, а 3. в земельній справі прийнято ухвали всеукраїнського з'їзду. Місцевому комісарові Повисоцькому висловлено недовіру.

Катеринопільська й гусаківська волости. Ми, Українці, громадяне й козаки катеринопільської і гусаківської волостей звенигородського повіту (на Київщині), зібравши ся 15. червня на віче, з великою радістю вислухали й прийняли універсал; щиро дякуємо Центральній Раді за її заходи й кажемо, що ми будемо, силами підтримувати її, яко наш тимчасовий уряд. З доручення громадян комісар катеринопільської волости Полішук. („Р. Г.“ 6/VII).

Члени всіх організацій м. Яготина на Полтавщині 14. червня на загальнім черговім зібранні, обміркувавши універсал Української Центральної Ради до українського народу, ухвалили прилучити ся до Української Центральної Ради й виявити їй свою повну покійність і своє повне довіре, підтримуючи її до того часу, поки вона буде захищати інтереси люду України в демократичнім напрямку. („Р. Г.“ 6/VII).

З Амурської (східний Сибір). Член амурської Української Громади Василь Олександрович Яровий делегує ся в Центральну Українську Раду та в інші українські громади привітати від усіх Українців-Амурців рідну Україну й заявити її представникам про те, що амурські Українці всіма силами та всілякими засобами будуть обстоювати саму найширшу автономію України й висловлюють ся рішуче за те, що

оголошення автономії України повинно відбутися „явочним порядком“, не чекаючи рішення Установчих Зборів, які повинні тільки вважати автономію України доконаною незмінною подією. За голову Ситницький. За радного писаря (підпис) в. р. („Р. Г.“ 30/VI).

Учні учительської семінарії в Кадіївці одеської округи, зібравши ся на окружний з'їзд, одностайно постановили послати гаряче привітання Раді,—єдиному українському органу власті. Звертаємось з гарячим проханням пильнувати виконання наших постанов. („Р. Г.“ 30/VI).

В бердичівській повіті селяне оподатковують землі на українській цілі. Як доносить „Русское Слово“ з 4. липня під датою 4. липня в Києві, в деяких волостях бердичівського повіту селяне, виповнюючи наказ універсалу про самооподаткування земель, наложивши податок по 10 коп. від десятина не тільки на свої, але й на поміщицькі землі.

В. С. В. У.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ.

Конгрес національностей в Києві задля організації російської федеративної держави.

Українське пресове бюро в Берні сповіщає з Києва, 2. серпня: В слідуєчих днях липня ст. ст. буде отворений в Києві перший конгрес національностей Росії. На конгресі, уладженім Українською Центральною Радою, будуть брати участь більше як 20 національностей Росії. Кожда нація має право, без огляду на число людности і її політичне значіння, мати 10 представників на конгресі. На деннім порядку стоїть організація будучої російської федеративної держави, далі установка границь кожної автономної одиниці (для кожного народу) і права національних меншостей та організація союзу міст.

Як доносить „Русское Слово“, будуть брати участь: Фінляндці, Поляки, Естонці, Латви, Литовці, Білоруси, Грузини, Жиди, Татари, Вірмени, Калмики, Башкіри, Сарти, Турки й гірські народи.

Американська комісія в Києві.

Вислана американським правительством залізнична комісія приїхала до Києва, як доносить „Утро Росії“, щоби пильнувати лінії полуднево-західного фронту.

Бесарабія жадає автономії.

З Берна доносить „Пті-Парізієн“ з Петрограду: З огляду на найблищу конференцію тимчасового правительства з українськими представниками подає до відома комітет Бесарабії тимчасовому правительству, що Бесарабія противить ся влученню її до України і жадає окремої автономії.

Україна, як нам відомо, не хоче чужої території, то й не думає загортати Бесарабію, окрім тих земель, які замешкують Українці, приміром

надморські крайберезні області до Дунаю від Акерману до Кілії, або околиці північної Бесарабії коло Хотина, заселені від давна Українцями. (Ред.).

Ладність для населення східної Галичини.

З Відня доносять: Президент українського клубу Романчук висі прохання до військової канцелярії цесаря в нагоді здобуття Галичини й Буковини, щоби влади поводити ся з українською людністю з найбільшою ладністю з огляду на друмуове положення, в якій наїшла ся людність підчас російського панування. На це прохання одержав през. Романчук з цесарської канцелярії повідомлення, що цесар зараз з початку останньої офензиви в Галичині дав наказ відносити ся до населення з прихильністю. Далі приказав цесар, що в новоздобутих областях Галичини й Буковини не можуть відбувати ся засуди на основі воєнного права без судового слідства й суду та на будуче всі засуди смерті з боку полкової армії мають бути предложені начальній команді армії.

Австрійський міністер заграничних справ та Українці.

З Відня доносять дня 6. серпня: Завтра в полудня прийме австрійський міністер заграничних справ гр. Чернін предсідателя українського клубу у Відні.

З РОСІЙСЬКОГО ЖИТТЯ.

Нове міністерство в Росії.

Петроградська телеграфічна агенція доносить про склад нового міністерства Росії:

Президентом міністрів—міністер війни Керенський, провідником міністерства війни—Савінков, провідником міністерства маринарки—Лебедев, міністром фінансів—Некрасов, який заступає президента міністрів в його відсутності; провідником міністерства фінансів—проф. Бернацький, міністром внутрішніх справ—Авксентієв, міністром заграничних справ—Тереценко, міністром торгівлі й промислу—Прокопович, міністром земледілля—Чернов, міністром робіт—Скобелев, міністром почт і телеграфів—Нікітін, міністром просвіти—академік Ольденбург, міністром судівництва—Зарудний, державним контролером—Кокоскін, міністром публичних робіт—Юренев; ставовище прокурора Синоду знесено, а на його місце став міністром віроісповідань—Карташов.

На першій засіданню намітив Керенський програму діяльності третього кабінету. Головна увага кабінету має звертати ся до питань оборони краю й фінансів та на хазяйство. Керенський завізав членів кабінету подвоїти зусилля для переведення організації й укріплення влади та утвердження поодиноких галузей управи.

Тереценко з румунським послом Діаманді виїхав до головної квартири.

Що до складу нового міністерства, то увійшли до його, як бачамо, всі партії. Окрім трьох давніх міністрів Керенського, Тереценка й Некрасова увійшли нові люди: Савінков—революціонер, який визначив ся як комісар тимчасового правительства при останній офензиві, поборюючи деморалізацію у війську. Проф. Бернацький—спеціаліст у фінансових справах, належить до радикально-демократичної партії. Авксентієв—президент виділу селянської ради і член центрального виділу соціал-революційної партії. Прокопович—спеціаліст по хазяйству, предсідатель новозаснованої хазяйської комісії. Зарудний—популярний адвокат, оборонець у процесі Бейлса. Кокоскін—член центрального виділу кадетів, професор римського права та предсідатель виділу для вступних праць скликання Установчого Зібрання. Юренев теж належить до партії кадетів. Карташов—професор канонічного права, а Ольденбург—секретар Академії Наук, належить до кадетської партії. Тільки Нікітін є соціал-демократ і має належати до большевиків (?); він є адвокатом і шефом міліції в Москві. Церетелі уступив на власне бажання зайняти ся роботою в демократичних організаціях, щоби підпарати ними нове правительство.

Ув'язнення інтернаціоналістів.

Бюро Гаваса доносить з Петрограду: Наслідком липневих несправедливостей дав розпорядок дня 5. серпня ув'язнити двох членів Ради робочих і салдатів, провідників інтернаціоналістів, Українця Троцького і Луначарського.

Се також діяльність на користь централістичної республіки проти федеративного устрою (Ред.).

Підбурююча конференція в Києві.

Під проводом Керенського відбула ся військова конференція, яка порішила, що скоріше війська дадуть себе убити, як мають відступати.

Думаем, що се постановка йде на шкоду українському війську, щоби його „смертними батальонами“ здесяткувати і Україну позбавити сил, потрібних до застояння своїх прав. (Ред.).

Нові „мери“ диктатури Керенського.

„Морнінг Пост“ сповіщає з Петрограду: Керенський підписав декрет, в якім проголосувє в цілій європейській Росії воєнний стан.

Змагання Корнілова серед армії.

Справознавець „Біржевої часописі“ сповіщає з Хотина, що генералісімус Корнілов робить розпучливі зусилля, щоби здержати ворожий наступ на Поділя. Він одержав від тимчасового правительства всі

повновласти, щоби стримати офензиву центральних держав. Зараз прибули коло 800 політично певних агітаторів, вибраних самим Керенським з поміж Ради робочих і салдатів. Генерал Черемісов, або Корнілов промовляють до нових формацій і взивають війська до присяги, що вони дадуть себе скоріше убити, як мають уступити ворогові.

Досі утворено таких 168 батальонів смерті з добровольців. Та все ще знаходиться багачко такого війська, яке опускає полє битви й тікає в глибину краю, щоби там пробувати. Проти того поведення буде поступати ся, як проти зради. Утікачів з фронту буде завертати ся артилерією, скорострілами й кавалерією. Так порішила державна Рада воєнна, щоби ратувати край і війська. Супроти того Корнілов, після звідомлення Рейтера, хоче поставити під воєнний суд 12 генералів, 452 офіцерів та кілька тисяч унтер-офіцерів і салдат.

Тайні договори царського правительства.

Петроградська „Реч“ сповіщає: Рада робочих і салдатів порішила 405 голосами проги 180 оголосити тайні договори царського правління.

Доля російських генералів.

З Петрограду доносять „Біржеві Вѣдомості“: Генерал Ерделі, комендант 11. армії, вистав пострілений ззаду в зрадницький спосіб і погіб.

Бюро Рейтера сповіщає: генерал Гурко вистав арештований. Найдемо між паперами царя його заяву преданности цареві.

Генерала Половцева, коменданта Петрограду, та генерала Козакова спроваджено до Петрограду „для порядку“.

Радко Дмитрієв аложив нагальну команду 12. армії на півночі; на його місці став командіром генерал Парський.

Розв'язання фінляндського сейму.

Петроградська телеграфічна агенція доносить: В Гельсінфорсі проголошено розв'язання сейму і розписання нових виборів таким способом:

Тимчасове правительство дістало адресу з дня 25. липня що до рішення сейму про виконування найвищої влади в Фінляндії. Після конституції має Фінляндія внутрішню автономію в границях правосильних відносин, які повстають між Фінляндією і Росією, а головні основи їх полягають в тім, що в обох державах власть спочиває на одній особі (царя). Наслідком уступлення останнього царя перейшли (?) повні, йому признані права великого князя Фінляндії на тимчасове правительство (?), яке дістало найвищу власть від російського народу, і виходить на те, що права великого князя належать тимчасовому правительству. Тимчасове правительство, яке зложило публичну присягу Росії в тому, що воно буде берегти прав народу і сили Росії, не може зрести ся своїх прав до рішення Установчого Зібрання. Хоч правительство вважає своїм обов'яз-

ком хоронити права Фінляндії на внутрішню автономію і розвинути її по думці оголошення з дня 20. березня с. р., та не може воно признавати право фінляндському сеймові з власного правосилля перелоплювати ухвалу будучого Установчого Зібрання і права найвищої влади що до фінляндського законодавства і управи. Рішення сейму змінюють відношення Росії й Фінляндії в цілій основі і нарушують основну означену фінляндської конституції. Отже фінляндський народ повинен сам порішити свою судьбу. Це може стати ся тільки за порозумінням з російським народом. Тимчасове правительство вважає тому слухним скликання дня 4. квітня 1917 р. сейм розважати і розписати в найкоротшій речинці, іменно 1. й 2. жовтня 1917 р., нові вибори. Скликання нового сейму має бути постановлене найпізніше дня 1. листопаду. При отворенні сейму буде предложений йому від правительства проєкт про уформування внутрішніх відносин Фінляндії на основі існуючих законів.

Після цього слідує підписи президента міністрів Керенського та інших міністрів.

Вісти зі світа.

МІЖНАРОДНА СОЦІАЛІСТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ.

Зі Штотгольму доносять: Міжнародна соціалістична конференція визначує ся невідкладно на день 9. вересня. Президентом її має бути голова Ради робітників і салдатів Чхеїдзе. Виділ Ради робочих і салдатів порішив узяти організацію її в свої руки. Досі згодили ся на це, за вишком большевиків, всі російські партії, а се: меншевики, бунд і соціалреволюціонери, німецька група меншости, англійські лябур-партія і брїтійська соціалістична партія та польська соціалістична партія. Комітет веде переговори з німецькою партією більшости через Адлера і з угорською соціалістичною партією. Італійська партія згодилась ся взяти участь в залежності від рішення третьої циммервальдської конференції. Конгрес мусить бути отворений під всякими умовами. Він не має займатися промовами моральности, тільки має творити політику на соціалістично-пролетарській основі.

ЛІБЕРІЯ ВИДАЛА ВІЙНУ НІМЕЧЧИНІ.

З Амстердаму доносять: Після звідомлення з Парижа проголосила муринська держава Ліберія війну Німеччині.

ДОМАГАННЯ ІНДІЙЦІВ.

В Бомбай, в Індії, відбув ся конгрес Індійців і виділу магометанських союзів, представників з цілої Індії, дня 28. і 29. липня, який предложив домагання Індійців від Англії: 1) Правительство Індії повинно бути окремою самоуправною частиною брїтійської держави. 2) Належить завести зміни в управі Індії на основі конституції, правосильної з кінцем війни. 3) Англійсько-індійське правительство має оголосити негайно всякі противні проєкти. 4) Полїтика глоблення мусить негайно перетворити ся, а борця за право Індії, паню А. Енні Безант належить негайно випустити з тюрми. Якби правительство не прийняло цих постулятів, Індійці відмовляють ся співділати в англійських управних інституціях. Засідання було тайне і крім сих заяв не звістно нічого.